

(੪) ਅੰਤਿਕਾ—

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਸਾਕੀਨਾਮਾ

ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਆ ! ਸਾਗਰੋ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ
ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਦਰ ਵਕਤਿ ਜੰਗ ।

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਮੈਨੂੰ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜੰਗ ਯੁੱਧ
ਸਮੇਂ ਲੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਬ ਮਨ ਦਿਹ ਕਿ ਬਖ਼ਤ-ਆਜ਼ਮਾਈ ਕੁਨਮ
ਜ ਤੇਗਿ ਖੁਦਸ਼ ਕਾਰਰਵਾਈ ਕੁਨਮ ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਦੇ ਤਾਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਲਵਾਂ
ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਤੇਗ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵਾਂ।

**ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਆ ! ਸਾਗਰੇ ਨੈਨ ਪਾਨ
ਕੁਨਦ ਪੀਰ ਸਦ ਸਾਲਹਾ ਰਾ ਨੌਜਵਾਨ ।**

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਮੈਨੂੰ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇ, ਜੋ ਮੈਂ
ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੁਆਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।

**ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਆ ! ਜਾਮ ਫੀਰੋਜ਼ ਫਾਮ
ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਰੋਜ਼ਿ ਤਮਾਮ ।**

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਮੈਨੂੰ ਫੀਰੋਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦਾ ਜਾਮ ਭਰ ਕੇ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿੱਤ
ਨਿੱਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

**ਬ ਮਨ ਦਿਹ ਕਿ ਖੁਸ਼ਤਰ ਦਿਮਾਗੇ ਕੁਨਮ
ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਤਬਅ ਚੂੰ ਚਰਾਗੇ ਕੁਨਮ ।**

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ
ਬਣਾ ਸਕਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਬੀਅਤ ਨੂੰ ਜਗਮਗਾਉਂਦੇ ਦੀਪਕ ਵਾਂਗ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰ
ਸਕਾਂ।

**ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਆ ! ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਆਬ
ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਬਿਉਫ਼ਤਾਦ ਪਰਦਾ ਨਿਕਾਬ।**

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਮੈਨੂੰ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪੜਦਾ
ਪਰੇ ਦੂਰ ਹਟ ਜਾਵੇ।

**ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਆ ! ਸਾਗਰਿ ਕੋਕਨਾਰ
ਕਿ ਦਰ ਵਕਤਿ ਜੰਗਲ ਬਿਆਮਦ ਬਕਾਰ।**

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਮੈਨੂੰ ਪੋਸਤ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਰਗੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ
ਕੇ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਜੰਗ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

**ਕਿ ਮੁਬਸਤ ਦਰ ਵਕਤਿ ਖਸਮ ਅਫ਼ਗਨੀ
ਕਿ ਯਕ ਕੁਰਤਸ਼ ਫ਼ੀਲ ਰਾ ਪਯ ਕੁਨੀ।**

ਇਹ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ
ਦੀ ਇਕ ਘੁੱਟ ਨਾਲ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦੇਈਦਾ ਹੈ।

ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਆ ! ਸਾਗਰਿ ਸਬਜ਼ ਗੂੰ
ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਜੰਗ ਅੰਦਰੂੰ।

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਮੈਨੂੰ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਕੇ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਜੰਗ
ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਰਾਮਦ ਹੋਵੇ।

ਲਬਾ ਲਬ ਬ ਕੁਨ ਦਮ ਬਦਮ ਨੌਸ਼ ਕੁਨ
ਗਮੇ ਹਰ ਦੁਆਲਮ ਫਰਾਮੋਸ਼ ਕੁਨ।

ਹੇ ਸਾਕੀ ! ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੂੰਹੋਂ ਮੂੰਹ ਭਰ ਦੇ ਤਾਕਿ ਮੈਂ ਹਰਦਮ ਇਸਨੂੰ
ਪੀਂਦਾ ਜਾਵਾਂ ਤੇ ਦੋਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਗਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦਾ ਭੁਲਾਂਦਾ ਜਾਵਾਂ।

—ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਹਕਾਯਾਤ ਵਿਚੋਂ